

mer det mig, end dette, idet man ogsaa skulde nedskære Gælden. Her vil selvfølgelig de samme Indvendinger kunne fremsættes. Det Forslag, det ærede Medlem som Landbrugsminister senere fremsatte i Krisnudvalget, var ikke saa vidtgaende, men selve disse Betragtninger, jeg her har fremdraget, og som rimeligvis paa det Tidspunkt har overbevist den daværende Landbrugsminister om, at det gik ikke an at komme med en saa vidtgaende Lovgivning, og derfor begrænsede han sit Forslag i Krisnudvalget, tror jeg stadig er de rigtige.

Vi tror stadig, at det ikke er rigtigt, at Landet kommer ind paa en Moratorielovgivning af den Karakter som skildret, og maa derfor udtale: Regeringen har overvejet Spørgsmaalet om en Moratorielov for al Gæld, særlig Prioritetsgæld, og er under denne Overvejelse kommet til den ganske bestemte Anskuelse, at et saadant Moratorium, hvilken Form der end gives det, vil virke ganske ødelæggende for al Kreditgivning og derved skade hele Erhvervslivet. Naar vi ser saaledes paa det, vil man forstaa, at selve det Spørgsmaal, om en Moratorielovgivning kan vi ikke gaa i Brechen for. Vi maa modarbejde en Moratorielov af den Beskaffenhed, som her fra forskellige Side er antydet.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller fremførte forskellige Indvendinger imod Lovforslaget. Dem maa vi nærmere diskutere i Udvalget. Jeg har for Røsten allerede i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Bording svaret paa et Par af dem. Hvad det Spørgsmaal angaar, om Skifteretten kan afvise ugrundede Forlangender, saa kan Skifteretten selvfølgelig det. Skifteretten har ikke nogen Pligt til at give Udsættelse, men hvis Skifteretten kommer til det Resultat, at en Udsættelse ikke hjælper noget, saa kan den sige: Vi nægter at give Udsættelse her. Under saadanne Forhold bør der naturligvis ikke gives Udsættelse. Hvis Ordene i Lovforslaget i saa Henseende er uheldige, saa maa de ændres, for deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Axel Møller.

Det ærede Medlem var maaske lidt betænkelig ved at gaa med til en Tilsigelse af Kreditorerne. Det har jeg ogsaa været. Vi maa overveje Spørgsmaalet, men hvis Kreditorerne ikke kommer sammen og drøfter Situationen med Debitorerne, hjælper det hele ikke. Vi maa have Kreditorer og Debitorer sammen, for at de under Skifterettens Medvirkning kan faa noget rigtigt ud af det, og derfor tror jeg, hvad jeg har sagt før, at man kan haabe paa, at

de forskellige Landbrugsorganisationer i høj Grad vil være os behjælpelige med at faa de rigtige Mænd, idet jeg da tror, at man kan opnaa noget nyttigt; man maa for mig gerne kalde det frivilligt. Staten er ogsaa i mange Tilfælde Kreditor, og jeg haaber, at Staten som Kreditor altid vil stille sig yderst imødekommende overfor dem, der er Debitorer, men dette er noget helt andet end at give Moratorium, idet man da kun giver Kredit og gør Indrømmelser overfor de Folk, der trænger til det. Længer synes jeg ikke, man kan gaa.

Jeg har egentlig allerede svaret det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ved mine Udtalelser om en Moratorielov. Det er rigtigt, naar det ærede Medlem gik ud fra, at det foreliggende Forslag ikke er alt, hvad Regeringen agter at gøre, men kun et enkelt Led i dens Bestræbelser. Det er klart, at der vil komme flere Forslag, og forhaabentlig langt mere vidtgaende Forslag end det, der her foreligger. Betydningen af dette Forslag ligger alene deri, at vi faar gode Folk til at tage sig af Sagen; derved haaber jeg, at vi kan opnaa en Del. Men ved at komme ind paa en Moratorielovgivning, tror jeg, vi vil komme til at skade Landet paa en Maade, som man neppe drømmer om, og derfor kan vi ikke være med til en saadan Moratorielovgivning. Jeg tror, det vil kunne lykkes at forhandle sig til Rette med Kreditorerne og at faa Slægt og Venner til at gaa i Kauttion for vedkommende, naar vi vel at mærke ikke samtidig ødelægger det hele ved at udelukke al Kreditgivning, og det er jeg bange for, vi vilde gøre ved en Moratorielovgivning. — Hvad angaar de Oplysninger, det ærede Medlem ønskede, vil der blive ydet al Hjælp fra Ministeriet til, at disse kan komme frem snarest muligt.

Jeg takker i øvrigt for Tilsagnet om en velvillig Behandling af Forslaget i Udvalget. Det er jo et Forslag, der i højeste Grad, hvad angaar de Punkter, jeg har nævnt, det juridiske, er fremsat som et Forhandlingsgrundlag. Hvad derimod angaar Tanken om en Moratorielov, haaber jeg, at jeg har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt, og at det af mine Udtalelser fremgaar, at jeg vilde anse en saadan for at være ødelæggende.

Pinstrup: Det kan jo ikke overraske, at den nuværende Regering har fremsat dette Forslag, men alligevel mener jeg, at det bør paaskønnes, selv om jeg heller ikke overvurderer den Betydning og de Følger, som det kan faa. Under den